

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
lov@ft.dk

Jette Gottlieb (EL)
Jette.Gottlieb@ft.dk

Victoria Velasquez (EL)
Victoria.velasquez@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet

Holmens Kanal 20

1060 København K

T +45 72 20 50 00

E bm@bm.dk

www.bm.dk

CVR 10172748

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 13. marts 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 9 (L 135) som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Jette Gottlieb og Victoria Velasquez (EL).

16. marts 2020

Spørgsmål nr. 9:

”Kan ministeren bekræfte, at den udvidede sygedagpengerefusion først udløses, hvis lønmodtageren opfylder beskæftigelseskravet over for kommunen i stedet for den almindelige regel om 74 timer i de sidste 8 uger, dvs. ”have været i beskæftigelse i mindst 240 timer inden for de seneste 6 afsluttede kalendermåneder forud for første fraværsdag og i mindst 5 af disse måneder have været beskæftiget i mindst 40 timer i hver måned.”? I bekræftende fald, vil ministeren så være åben for at se på yderligere lovgivningsmæssige initiativer, hvis det viser sig, at denne gruppe lønmodtagere bliver ekstra hårdt ramt som følge af covid-19?”

J.nr. 2020-1616

Svar:

Lovforslaget skal medvirke til at afbøde de negative økonomiske konsekvenser, som spredningen af COVID-19 allerede har og vil kunne få for virksomhederne. Ved at hjælpe virksomhederne på denne måde holder vi også hånden under lønmodtagerne og deres arbejde.

I forhold til arbejdsgiverne omhandler lovforslaget arbejdsgivers ret til refusion fra kommunen. Jeg kan bekræfte, at lønmodtageren – ligesom det også almindeligvis er tilfældet efter sygedagpengeloven – skal opfylde beskæftigelseskravet i forhold til kommunen, for at vedkommendes arbejdsgiver kan få ret til refusion fra første fraværsdag. Arbejdsgiverens ret til refusion er en afledet ret. Det vil sige, at lønmodtageren skal opfylde lovens krav, herunder beskæftigelseskravet i forhold til kommunen, hvis arbejdsgiver skal få ret til refusion.

Det, som til en vis grad bliver fraveget med lovforslaget i forhold til arbejdsgiverne, er for det første, at der er mulighed for refusion til arbejdsgiveren fra første fraværsdag i stedet for efter arbejdsgiverperiodens udløb efter 30 dage (den foreslåede § 53 b, stk. 1). Som nævnt ovenfor er det et krav, at lønmodtageren opfylder beskæftigelseskravet over for kommunen, for at arbejdsgiveren kan opnå ret til refusion.

Det skal bemærkes, at en lønmodtager, som er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom, og ikke opfylder beskæftigelseskravet over for kommunen, har ret til sygedagpenge fra arbejdsgiveren, hvis lønmodtageren opfylder beskæftigelseskravet over for arbejdsgiveren (de 74 timer i de sidste 8 uger) og lovens øvrige betingelser.

For det andet sikres der med lovforslaget, at der i nogle tilfælde kan udbetales refusion til arbejdsgiveren, selvom lønmodtager ikke opfylder lovens almindelige krav om uarbejdsdygtighed (den foreslåede § 53 b, stk. 2). Det er også i denne situation et krav, at lønmodtagere opfylder beskæftigelseskravet over for kommunen, selvom lønmodtageren ikke selv vil kunne opnå ret til sygedagpenge fra kommunen efter denne bestemmelse, idet pågældende ikke opfylder lovens krav om at være uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom. Fordi lønmodtageren ikke opfylder kravet om uarbejdsdygtighed, vil lønmodtageren tilsvarende heller ikke have ret til sygedagpenge efter sygedagpengeloven fra en arbejdsgiver.

Jeg påtænker ikke på nuværende tidspunkt at lave særlige initiativer over for lønmodtagere, der ikke opfylder beskæftigelseskravene i sygedagpengeloven.

Jeg vil afslutningsvis gerne understrege, at lovforslaget står ikke alene. Regeringen har taget en række initiativer for at afhjælpe de økonomiske konsekvenser af COVID-19.

Senest har regeringen og arbejdsmarkedets parter indgået en trepartsaftale om en midlertidig lønkompensationsordning for fyringstruede lønmodtagere. Aftalen er et stort bidrag til, at vi i fællesskab sikrer, at COVID-19 i mindst mulig omfang rammer danskernes arbejde og levebrød.

Venlig hilsen

Peter Hummelgaard